

една сърна, която бѣше уловилъ, Поздрави господжица, която му ся твърдѣ обрадва.

Продади ли добръ кюмюртъ си любезный Радивое, запита жена му? — Ехъ, какъвъ кюмюртъ! отговори Радивой. Азъ съмъ чрезъ туй време различни пътенствія направилъ, за които нерачихъ напредъ да вы кажа. Азъ бѣхъ при Милорадовитѣ слугы и ты позвахъ да отидеме, да развалимъ Рушимировыя дворъ, и съ въоружени рѣцѣ Милорада изъ тъмницата да освободиме. Нѣ сичкъхътъ ми трудъ и говоръ остана безуспѣшенъ. За васъ любезна Ружице и не казахъ да сте при мене, нито молихъ нѣкого за да вы приеме; вы по добръ ще направите, ако при насъ останете.

»Азъ оставамъ, рече Ружица, при васъ—само ако ще мя държите.

»Държите? Каза Радивой съ сълзы на очитѣ. Мислите ли вы да сме ные забравили, какъ е вашыхътъ добросърдечный баща мене изъ рѣцѣтъ на бездушныхътъ Рушимиръ освободилъ? Къща и сичко каквото имаме, добили сме отъ него, ные бы были най неблагодарны створенія на света, когато бы такыва благодаренія забравили. Не—не, тѣй неблагодарни не сме ные!. Затова останете при насъ почитаема господжице!

Ружица благодари сърдечно на Радивоя, и обѣща какъ ще да го отъ сега вмѣсто баща си почита.—Агнца е была на Ружица твърдѣ любезна другарица, всякоги сж заедно или работили,